

25
Задъба за
мено си.

Симеона
Узуновски.

27 7 година
Чекуя на обичната
пърсана на 4.IV. 1928 год.
въ Сокчия.

Втори, истина, губи и длан вътре са беди
и пособие на мира ние имаме скривено
съвсем добрии.

Разширение.

Ние се менаме: За разво аз съм уча-
вши съм.

За втори мени менете: За ограничение-
ето между корените на растенията и ра-
ства на животините.

Родим си и током все ние избягахме-
то място. Всички въпроси в сърма си
да се разрешат, но всички разрешени са
въпросът все да си то-щако искат. Все бе-
щите науката като едно приютно замине,
коя науката е едно щастливо развлечеие за
робота на земята. Сърцето нутче да биде

нечвотата на робота на земята, ако идише
наука. Този чутът наука е първото разбере-
ние за робота, те ѝ не е най-най сериозен вид, но той
да се забавлява. Във харъкът се забавлява роботът, ако
не създава. Учиш се да ходиш, учиш се да
тигдаш, учиш се да скиташи, учиш се да
ძедиш, учиш се какът да се обхождаш със хоро-
ма, учиш се да танциш, учиш граници
на, геометрия, алгебра, 1, 2, 3 постулати
уравненията. Хората все управляват тиби-
ма. Учените хора им управляват по единът
 начинъ, то е българският святът. Или една
 иная разница между духовното управле-
ние и физическото управление. Заприятъкът
 какъ чуе уравненията? Да кажемъ
едната искамъ е неизвестна, другата е из-
вестна, какъ чуе ли уравненията, какъ чуе искамъ.

пријатељството и така. Представете си, реће
што имаме име једна прва миса, да ка-
жемо га. Та е била 10 септември, поче-
вши се подлогата, рејсубент мисији има-
о утвади симболичко како је општотиме,
надејте се бискуп, посоката на мисију?

Ме велите Перејев, че отишете да ходи-
ш у тојај. Отој се претпоставије креновате џујама
и мора на симб. Всекојаје је разумно. Иако
имаме ћећиши, ме одказувате џуја. Ракије
шантажирају претпоставка. Јер ако бихаја разбира-
ти моји вопроси, и ако рекаја да је разбира, не-
добијама омијаја вако је се шантажирао једногу-
го. Ако се изведе некојајска паметашки-
ца, је би се види, реје утре једна кама,
је бидејо противоречије. Всекајаја нова теорија
је шантажирајује људе основом једнога

на вратата, погледе тръбата и заин- лева
ротъ и бсто. Ние не обичаме новите идеи, ние и
не тръбата направяват уро- ту
нова система, а тук изиска работа. Но ако си
турният корабът със здравие. Татуи на ти
зваме на новите идеи; раждай ме! Ако не тръб
имате, хлонате, остават своята професия
щеше, казват на академиците: мо- 5-6 ч
мили, разредайте начинът проповядв
Мъжествате дено дни, три, четири. Сега но може
бъде идея чюдната не също да на вратата влезе
на академиците, новите идеи хлонат тръбата
направят махи. Ние казваме: раждай ме, иначе
не друга работи, да се уредат, Тези идеи трябва
остават на заден план. Сега събирае роме он
бъх да имам да уравнява. Допускете, отмен
и, ако работи мах да насама си 10 хил. годи

неба и че да дава десетъ килоди лева, как
че ли уравни. Че кам ето: тащат ли си пла-
ти и платят си. Добр. Ракви времето висава.
Ако си пешачек, този въпрос по-лесно се решава:
ми ли ведащ погрешките си, тези ли ти
потреба един училищник, тези ли ти потребват
накин обука, кубави греки, хай-модулт от
5-6 килоди лева. Но със елементи, които биха има-
ха уча. Ракв направи уравнението? Беря
може работи ли може ли да направи ура-
внението. Беря тъзи елементи видоизбу-
дващо тръбата идва. ли уравнението по изб-
рани правила. Беря може работи се таща, не
прави удачно уравнение. Той таща новина:
ми отъ това си, че уравнението остава нерас-
решено, дава напомняща 5 килоди лева и 5 ки-
лоди оставава. Тимаус морава: разрешено.

и е уравнението? ~~С~~ е хантрено, то чу остава
неизвестен. Такъ ще уча че можи ~~хантрен~~
сподълж и е разтворен, може да са течни хи-
мии лека. Равна: чу че ~~хантрен~~ е разтворен, чу
че водича не е разтворена. Но иднака води
на моя се осене, булски дреки чу тръб-
бам, чу чу чу чу тръбба, това скока чу тръб-
ба. Това е важно за изследване. Но от високия
елемент, както влизам да видоизменя
начинът идем. Равно става с уравнението?

Веднага тръбба да плачът да си грижи по
ре. Когато каша преди да напре може тръбва
неизвестната единът закон ще приведе, че
казва: Чу
дъръ не купувай, чу
дреки не си прави, чу
чу чу чу чу чу чу чу чу чу чу чу чу чу чу чу чу чу чу

биши, ново не ти мртвота. Издъ намисли
 племенни дилана, како истина. каквото да на-
 чиши, морава куни си наин-хубавия учинилозъ.
 Бурко наин-хубаво. Макова правили чия при-
 родата. Ройто е азума, заава не го боми, кра-
 ка го боми. Ройто не е азума, всичко ие под-
 м. Лера, разбира се, това е обикновен език-
 въ скота. Всичко езиките насъ си спома. Ра-
 збие: мртвота да се чувстват. Но, стига каквото да
 мърдат, те мртвота да се чувстват. Но е ово насъ
 да чувстват. Разбамъ, не, како мърдат, те
 не чувстват, не чувстват нито. Лера на това
 не напада едно беспокойство на съвршените
 и откущисти, Ройто харбамъ, не, како се
 мърди, продължава се засивата. Чия мора-
 зи, Ройто засиват 400 години. Разбъ мърде-
 чие прави чаранчета Бодама. Чия оху-

мисти, които по десет години правят твърде
малко за всички български народи, а чакат
да са 50, 60 години, а чакат да прави
твърдения чакат да са 400 години. Ако е за да
направи всичко, не е просто възможността, което
чакат да има един закон, който регулира отношението. За да има
един закон всичко, трябва да бъдат свързани
със хората, да доведат до такъв права и чест.
Досто хората имат всички български, да бъдат
един свързан със всичко. Но ако се изгражда само
на съществеността да съвршили и да
бъдат, че видиме, че има фамилии, която бъдат
форми на касиране нации. А. В. С. $A \rightarrow B$ $\rightarrow C$
Ние и бъдем нации и други - ние и бъдем нации. Но
ако пак хората и бъдат бъдем на касиране
ни, бъдем че бъдем и то на касиране, и то

животъ животъ не може да съде животворните. Въ
природата стават прокръстосвания: ако пайката
е отъ този краткокрил мачак, а балуата отъ
длинокрил, трябва да има едно съединение. Въ таки
ва случаи, ако съществува място за балуата, тя
живее по длинокрил мачак, ако място за пайката,
тя живее по краткокрил мачак, тя чете на маси
поганка, на която пайката умира. Но кой ням
може да продължи живота си 4-5 години, ако
не е животъ добър животъ, може да иде на
разо. Но това време не само на дълъгъ
жivotъ, тя време удовлетворява и на чувства-
ма. Тя чувства у икони хора, които страда-
тът краткокрил мачак, чувства, които иматъ
но се повърбватъ, едини - на итсеуда. Краткокрил
животъ. Но това чувства трябва година
2-5, 10, 15 години, то е дълъгъ животъ на чув-

съвсемъ. Всички закои на природата имат
така и да иматъ. Ние имаме, които иматъ
именно този видъ, живават кратък
животъ. Ние не сме отворки за губене
които умиратъ пръстъдържани, и имаме,
които умиратъ пръстъдържани, този пръстъ
животъ е извън нашето течение. Затуй
за да добие робът истинска честъ, пак-първо
пръстъ да се огладе оная фраза т.е. робътъ
да придобие единъ животъ, които върви по дъл-
готъ имъ. Имамъ единъ баща, които живи
900 години, и ти че живеешъ такъвъ. Този
законъ не може да се избие. Ако баща ти е
дълъг векиленъ и ти че бъдешъ. Всъщностъ
животъ, ако бащата е векиленъ, също не
може да бъде векиленъ, защото бащата не може
да предаде своята векиленостъ. Такъто

и са би да предадатъ събота вечиността на
сина. Майката предава мълчане. Рът добавя ико-
ничността иде по закона на тубусбата, по
закона на душата. Духът носи вечи-
ността, душата е отхранивка. Душата
тежи е прегува душа, която здрави начин-
мако пръв во значение са дали разумният кора-
кората, която творят, която създават споки-
и покирамъ вечни. Но вечният изобично рабо-
тите са твърдата материја, твърдият чи-
вото е изложено на волни портури за и-
стодневие на това вечището умиратъ предде-
брисено. Затуй вечището, за да живеят дали
животъ дали животъ, вечището все бървятъ
по хранящите личини. Състията бърви по дали-
ните личини, той отъ езбеснен със съврътъ и то-

ио рѣдко умира. Него потреба да јо убиде. Светиота
не умира, а иероманта | доиде десет месица да јо бе-
ме, мој и постриже, присутиши како светиот
Михаил, како доиде, покръсти да е иша, откастава
да јо бене, жаресва и се на неј. Сиркота иша
една слада страна възобава се върху светиота и ка-
зва: да јо останеш да живеши! Где генеш се
Бори съ иероманта, подкопава корените, кръва; ту-
си въ имено чудесно, искаш да умреш. Затуй
сиркота задига тул генки да не ји пропад-
а си във въздух. Твоя да допуснеш, ге башата е живеш
45 год., искама е живеша 45 години, слади ор-
ганизми ~~и~~ и време не можеш да живеше то длан
отъ тия години. Итога така се фрактиши,
приострдва се слабия организъм, който не може
да издръжи. Не говориш за околните аварии, които
наде по естественъ начин. Много илади умират от

некстенческа енергия. Ово химичатско тело не
има импакт на резултат на тврд кора от ксан. Но и то
има волни заради ово енергија, така се само-
манс идент. Второ тело које има извршење
Мо аре е засновано. Ресулт и делумит идент ово је-
сти се делуми, но тврдост кората се скраћу-
јува и живот. Тврд кора се скраћује, не-
имајући да до ресулт живот. Кората се скраћу-
је на 900 године, ногат донце до 500, ногат до 200, а када
до 150 године. Обично се скраћује када се
има 45-50 године. Пресумирајући кора, који искривљавају
бонус за живота, користи се скраћујујући сабор
ово, уједно искривљавајући се време на делумитизацији.
Делимит тестида идент дели се скраћујући, публика-
тија тестида идент дели се скраћујући и морава бо-
лома може да се ради овој морави разумно, бо које од-
ијама може да скраћује мораву, којкојо скрећа. Муј-

е задача. Аз друга идти не искам. Тукъ, когато чие губи-
сиване, може да ми събуди сънът. Има едно специфично
губи-сиване, тукъ, когато чие губи-сиване естествен
дено, може да опрости. Мисъл да се освободим от пред-
губи-сиване, когато етапът на сънът, не етапът на
ми и да дойдем до сънът, когато ние сънът
от ханич сънът. Има и друга присадка
когато не представлявамът робът. Робът има
идти тукъ както върху распилвато училище.
Ит робът по същия редът за ходът. Но ако искам
не да прогулявам сънът си, чие че дойдем до пър-
вата присадка да опрости сънът си като
запечата душа, коя е със себе си това, когато чие
и искам. Върху това че се създават сънът си. Най-
найпръво укрепяме запечата си това, едно пръст
сиване, съмът си, докато дойдем да запечатим се
се си. Чие говорим за запечатането на робът

Човекът трябва да заиграе своята сърдце. Понеже
чичите и много взгледи, чичите редът им трохи
които си претърпяват и единът от тях-тре-
башант въпрос е човекът да заиграе себе си. Да за-
играе човекът себе си, понеже чича една краси-
ца, възприятието на себе си той става ин-
диферентен към всичко, става индиферентен
към гората. Той трябва да бъде индиферентен.
Чича е изгладена у гората, които са фиктивни. Не
всички плаче у гората трохи тревоги от
страдания. Някой плаче, те баща му умира, ба-
ща им чича. Баща му е чича. Чича е фиктивна
скърб. Някой плаче, те е изгубил
пари без да им е изгубил. Някой плаче за
страдането на чича. Чича страда-
ши, които са съществени. Чича изгубил
страдания дълбоко застъпват душата. Няко-

засягаат спадане към обичайски и сибирски. Но а
ми са необичайските страдания, които във
вътрешността върху нас не са толку, че изпитват
краската. Необичайските, съществените
страдания на езика ни създават и тук
хубаво, красиво. Романът работи и на дълбоки
и глубини страдания, страдала, бърди напредът, у че
то се облагородява скрупично. И на един страда-
ници, когото облагородяват скрупично, и на
други страданици, които ограбват скрупично.
Моят път не е страданието и уживащото до у-
шата рамо Нова, търсеща бързи и едини
чесенствени пътища, а страданието до у-
дължанието и пътищата и казба: Да им
се покана искане да се съди със Христо. Все и
бъдемо имаме, изграждате и сибирски
и дълбоки пътища, отдалеч и

отъ пристигащите, и всички, казват: ти се
 боядиса боядис. Най-първо засенка от боядис
 и в боядиса се рече ти си и всичко да и-
 си, не е възможна правда и никакъв: когато е поредъкът
 на съдъма. Ще подъ назове: ти се опрости, аз ти казва:
 ми даваш. Аз ще те опитам, ти начин си отъ-
 мози постепенно феномен. И нова инициатива е това феномен.
 Като инициатива е новата форма на страданието:
 този въпрос се разрешава. Но докато иниции-
 този губещи проблем на страданието, не съ-
 дей ли пътят като Иова? Ти се съмътваш,
 знаеш ли да ли този губещ е инициатор на страда-
 нието. Но може да то замисла. Моя назове:
 ти казваш ли си страданието? И да:
 съмътваш страданието от най-голяма
 енергия българска, но не си в най-голяма
 енергия. Никой досега не е рече

зано с допълнител страданието. Този страда-
дания и беш скрби, може ли? Морала не ходи
и не танца: скрби от любов, страда душата
и при се духът. Всичкият този и скрбът
та и страданието и изглеждането трябва
да ни съединиши. Духът е най-силни-шкун-
чна, изглеждане. Всичко не се изгражда. Ние
отвлятама, когато душата не изгражда, духът
се изгаря. Духът е във външно изглеждане във външ-
ните. Духът е ситуацията токува страдания, каквито
имаш. Заприщът, такъв е един дух като
мокицкеръ, такъв един княз на светлината.
— кой е причинил тоя да е във въда и не
не знаеш — сега се изгаря, чинова се си
своята светлина, която е противопостави-
ти. Твой бояка не губи сърце, но губи сърце един такъ
го орпаха, от които иск бързо каквото е

создадено да ѝ разрушите, да учините утиховство.
 Туѓи е човекът, който не може да го направи
 твой се исти. Защо се исти? Защото не може
 се да разрушите света. Но аз и твой носи:
 аз и моя се исти, казва аз: ти си хвасанъ,
 хай-трудната задача. Но и ти не можеш да
 разрушите света, исти си се. Но аз идва-
 ми до второто погомесие. Казва: аз и моя
 страдамъ. Кубъ, пак се и сърдече: кое със-
 стимевуба на страданието? Още какво произ-
 тина страданието? – Въ страданието туѓ-ко-
 емо искали не ти да даватъ, чиняватъ ме.
 Съсрбата кие ти даде това, кое то си има;
 Зная, дадватъ и ти туѓи, кое то има;
 съсрбите. Страдамъ, поне не ти даватъ
 и това. Съсрбите за исти, кое то е даде-
 но, а въ страданието иматъ малост

на което ти претпоставяш, те ти го даваш да го реализираш; а ако във времето ти е споменато, не ти даваш да разрушиш утешителните твои? Койоди, аз да съм на твоето място, ще избягам всички хора. Мен се моля. Текмо избисим всички хора ще останем съмни. Разбираш ли да има съмни да се избега. Обаче ти идеята да има съмни да предаде във едно съмнение от този живот, съзиждането си. Понеже пътят искаме да съмни, понеже пътят страданието съмни, понеже пътят скръбта съмни. Герои съмни да е скръбта, понеже да е скръбта скръбта, понеже да е скръбта скръбта. Но интересно е още да е като един драктор като един българин. Монтируват машината. Ако е този човек, кие не съмни. Но един човек, ако е руска човек, кие

Илие подругъ начинъ. Слѣдъ това е единътъ, съ-
 когато природата работи, допука и венодър-
 ствата да съществуватъ. Монсъ да ни разтвори
 гасмънъ за насъ. Морава и хъдешето ѝ ка-
 съвъ може да се претвори. Тя имено ние не
 знаемъ защо ѝ е зародило туй течание
 и ненъ да разрушатъ светъ. Ромъ венодър-
 ствъ и духове ѝ боядиса постъдъ, бурно опикаре-
 ватъ, разрушаватъ. Прѣвзематъ единъ градъ
 западъ ѿ, опикаратъ ѿ, вестъ направватъ другимъ
 градови, бурно възнатъ обрятъ парахода. Куду-
 се хората по хълкъ пъти. Какъ не искатъ
 ко за купчурата, изкуството. Този духъ
 на разрушение, за тийко се иже скъсто, мож-
 като разрушатъ всичко устоя. Приятностъ, че е
 направилъ и то. Ръба: азъ съмъ венодъръ
 на туй пароходъ. Знаю, ако азъ назоватъ

живута не съществуват, ако аз не познаят, нито да съществуват, да не познаят, че аз съм човедар, а не и т. Тук е пешачене.

Макар единъ извод отъ прав. Но въсисто е бие да имаше. Макар е френската мисъл

както и тия практическо училищесие. Тук

за

което повторих досега, то е за отъи отъ

вас, които живят чинява работи. Но

за това. Този, които живат, не ищат реди

ма за безработиците, за да имат какво

да работят. Както и тия ходида работи не

имдат да разрушават. А отъи, които им

ти работи, които живат, не ищат време

без вас. Друга задача не би дал. Но е съдъга

досега не знаем, че и на темпите си

имати, що които живеят се проръбва. Но

всички може да се прорви само да съвржат

растини. Такъ бъто ~~живота~~ твърда материя никога животъ не може да се прави. Както хакът обективно учените хора може да проговорят, но то е един твърдение твой, както въ математиката. Но също не е доказано, че физически така седи. Обаче можи животъ не може да се уреди без друго един състояние: Такъ материя тръбва да бъде пластика, иначе тръбва да бъде. Друго един уговор е то. Такъ живоката материя ~~акумулира~~, за да се даде храна и живокотъ да се подхранти. Твърдата материя и живоката материя ~~са взаимно сръбдени~~ ^{са взаимно сръбдени}. Между живоката материя и твърдата има един скрепление. Ето тук не една живоката материя тръбва да има, но тръбва да има и бездухобрана материя и светодухопасна материя или енергия, в която сега живокотъ е убит. Но ба естествени елементи, които не разрушават.

-24-

24. 11. 1916 г., Ст. № 9
Кошко и Бада, ^икошко разбира какво струе твоја матерка... Но често ама често у јоме

свестрено у часу је исидка сметане и суп-
стиве жалоба тури бледуването изпарева се
маси исидкоство и чине ухрекаваје. Нај-важно
чије мртвота да научије здрава да не ставаше
натријум изпарене у часу. Постоји вредност
која матерки су си за другу, те чија дру-
жбојство јакоје, те сасвим отворената пам-
пур: ако се бираје ваздух, пресијрате го, мој
чије ме разбуни. Ми чије је остварујући вр-
сменето чија сметане. Генитивије токијају
који чисти чисто изнудију маси сина ка-
ваздуха. Знам ако бие не знаем како да из-
беги попутувате ванија чисти, те чије би до-
кора една пертурбација, би ванија ваздух
чија чиста постојана експозиција и би моз

ка би си. Това ако не знаете как да възлагате вани
многувесна, която ние има хвърляне до вас, ако
не знаете да възлагате твърдата материя, ние има
бутаневане, защръзване и сковане и така да се
прави. И най-последно ако не знаете как да възла-
гате маси сътвърдата материя, норми вани
ма имаме ние замре, и тогава ние имаме
един обикновен скивач. Тогава трябва да стапе
възлагане на твърдата материя, скидката, бу-
транообразната и сътвърдната. Това е съди-
стъни за изучаване. От себе си ние започнеме. Във ху-
тичата наука има реди методи и начини. Геро-
ев като говори върху този въпрос результа-
ти не може да се постигнат в една година. За-
да имаме един микроскопически резултат,
трябва да работим с ученето по десет часа на
дено, за да имаме един малък резултат.

Камо јојдеме до този резултати не седе кампа-
нијата едикации, а и то може да изникне и
објектот. Камо би добијал тај настапување, ико-
вина отој вако разбираат резултатите. Вие
правбите да јојде исклучување со искса претка и
да се избегнат скривачките во школата. Всеки
момент е исклучување да се избегнат, но ико-
вина правка забици отој естественото на ко-
рама им има исклучувања карти. Ако исклучу-
вајте сите исклучувања да изникнато сметка кар-
тическа
ма за исклучувања претка не јојде. На исклучу-
вања исклучувањата претка е картична емеса-
ка, одговорно този закон не може да го
работи, тој еве работи, тој улеснива тој
закон. Тие исклучувања исклучувајќи ги зидете
се когамо бие се учини се такви спроведи
за башето разбирање. Но не се определите да

дадат съзиданието. Но ако не съвроядам за съзиданието, подразбираше винаги твърдата енергия, то е как устното съда. Не може ли да видим твърдата материя, не може ли да видим и другите, защото всичките други материали са извън твърдото състояние. Твърдата материя е основният начин, от който се започва. Но да имаме конкретна идея, конкретната идея също не бъде в твърдото състояние, а на тук състояние, ти не можеш да го изброяш създаващата сърца. Може да разселиш, ре твърдата материя, тази първична форма, от която материята е създадена, от колкото искамт ^{и наричат} замърба да функционира. Възможни ^и последователности. Разбира, ако имаме една основна идея: една твърда състъ ^и може да създаде и конструира, от коя не може да контролира вече и други.

чито състояние на материята. Но не може и да
 потврдим, че твърдата материя никога не
 ще бъде проплътна, че и да е камализирана, за-
 воднена, вътрешни дури, бъркана маг-
 на ефтичната и топличната възбудка
 би имала да бъде покриана. Но сега би се
 бъде едно познание да се избръва топлица-
 ма, то и това ще се изпълни, и тогава
 също става истината, че тогава става съ-
 мнение. Чия кора на която расте така
 студена, усъвршава ли топлицата топлица,
 чия кора, на която расте топли, а тъй като
 също, че топлицата е студена, усъвршава
 студени, то е вътрешно състояние. Чия ед-
 на топлица, която е студена, но организъмъ
 чия една топлица, която е вътрешна. Ако
 покриаш, че събъдена произтича от

единъ здравът, тъй че и членъ като хоси здравът
 притиснатъ, озари физическата топлина по някакъ незг
 изсушава робъка. Дорама, която членът озари топ-
 лината, обичайъ мира, който скръсто венесъвъ
 членъ, за да регулира тази горещина, която
 съмъба въ организма. Но първо всички ко-
 то иска да бъде здравъ. Не ре съра не сте здрави,
 но бие сте здрави като бактерии хора, но
 ако исраме да имаме този здравъ, къмъ която
 единъ ученикъ може да се спремъ за бъдате
 земеделски мъстбъ да дойдемъ до този здравъ
 естествене. Този здравъ естествене седи въ мозъ-
 къте и не имаме единъ идеалъ, единъ здравъ ани-
 съл или единъ красивъ здравъ, който седи
 мъстбъ въ насъ. Какъ мъстбъ да живеемъ? Развъмътъ-
 ба да бъде вашето съществуване, какъ ръбъка
 имаме? Переме да приемате, маистъ напра-

буме може опити, че се развали, та и то завршава
некои приятелски отнношения и откога волбас, развали
погреди не работата. Но те се минати темирийки,
некој компакт мисија развали садиме се и се
развали красивото здравје ако би понимали: Колку ду-
ши приятели имаме, коишто искре да посвету-
ват склонота си заради вас. Да имаш един
приятел, којму е готов да се посветува, то-
му е красиво. Не разбира, че истицаме, и некој им
се ја има един, некој - Јана, и некој некој
има да истици само един. Некој има посебно ко-
јина оти вас сме помоћи да ^{се} посветуваме са
ми за себе си. Има една жертьва, коишто и
правиши сами за себе си редок пристапка, ико-
штој, којто ни имаш. Име се посветуваме
не доброволно. Има друга жертьва, којмо волбас
прави не доброволно; доброволно треба да има

предели. Никой спасен, който жертвува пътът да ви
 влезе. Това е бързо да ограничи синия. Всички морални
 робъци не възможат десет, а искат пътище да не влезе. Така
 чако може да умре Господ. Той е умълч робъци. Всич-
 ки чисти пътища трябва да са спечелени, подразбирани
 морална запада, чиста запада, че той не спече-
 лява на физическия път. Този закон е бърз
 да бъде душе външната съдба да бъде достъп. Мора-
 ба какво значение имат духовните прихоти? тоа-
 ти са хавките на пътът чистъ, отворено за всички,
 богати и робъци. Това се свързва във всяко наше
 употребяване и, обаче този богатство е небето ка-
 то иде, замварят му вратата, отрязват изход
 и Христосът каза: „Но често вие не иди-
 те пръв членът уши, открои място богатство
 българското българи. Това е могилата морава,
 на богати ^и робъци хора. Все близка исхаме.

да бъдеме братски. Морад, както сме брати, що отъ
басъ не бътзе въ Учарството твоите. Че извадиме думи
праенъ изходъ, чийкои отъ басъ може да разсе: не искамъ
да да бъдем брати. Но, кие. Не е материалистъ до-
гматъ. Тукъ се говори за братство, както
за материалистъ братство си консервату-
вани бъзвинения и благородни уродка. Но-
вторъ прътъ да бъде братъ, подгатвайтъ си мо-
жесъ да бъде материалистъ. Или уродъ, който има
бъзвинени чини, може да бъда чудесни.
и елементъ, може да бъде спиритъ,
моянъ може да ^{прави} злато какъто искамъ, може
да е прътъ, когато пари му прътътъ,
може да е пантри. Може училищъ уродъ, ако
искамъ, овластяйтъ може да извади, отъ бътка
бътка може да извади. Зие чинимъ за хран-
сама. Ргадамъ, како кората, която се съ

уми. Крадамъ само нещо^{тъкмо}, умният грабеж^{затова} и
како^{тъкмо} да краде. Рако е авторът единъ уродъ да краде. Не
биде съвсемъ чайката да краде или жената да
краде отъ места си. Но всички места не дава, те
съвсемъ пребръска^{тъкмо} грабежъ, краде. Или изненада
краде жената си ⁴¹⁻. Чиматъ сега, какво се пострига
се това. Машъ^{тъкмо} изненада краде жената, или
жената краде човека, ако знае^{тъкмо} че си чия,
вътърътъ да не^{тъкмо} дади^{тъкмо} чия. Но във^{тъкмо} една-
та баска опровергава^{тъкмо} другата, краде, не мо-
жесе да чия^{тъкмо} никаква прокопана. Ти^{тъкмо} можи-
~~ши~~ ли^{тъкмо} претърпяне^{тъкмо} да жибота. Но във^{тъкмо} изборътъ
присърдилъ^{тъкмо}, какътъ пребръска^{тъкмо} да се скубе, кие се
скубвамъ^{тъкмо} отъ обирновения^{тъкмо} жиботъ. Или^{тъкмо} можи-
ако^{тъкмо} уредили^{тъкмо} ежедневния^{тъкмо} жиботъ, да^{тъкмо}
ще^{тъкмо} тръгне^{тъкмо} то^{тъкмо} мъжъ и^{тъкмо} жена. Это отъ^{тъкмо} на^{тъкмо}
личнотъ^{тъкмо} заблудъ^{тъкмо} да си^{тъкмо} си^{тъкмо}. Сътъмъ може

да имат маса. Най-напред) робът трябва да има
своя отговорност пред трудинците, разумната
личина, която работи у него. Той трябва да бъде въ-
сияне. Маси пръвка причинява каша: Не заби-
дам сърдечни болести. Затуй твърдата
бо личината действа чудесно, не твърдата
материя, то е мозъкът на робъта. Опаковка
не замързне. Той тук, което се сътвори.

Твърдата материя е маси, която не се изпит-
ва във собствено място. Но също маси твърда
материя не може да откраднатъ, никой не
може да ги влезе. Но кога е затвор, то което мо-
жеше да ги влезе сътрака.

Маси биват, като бърът по пътя, твърдият
българският у събът ти може да го изнудиш
да си претърпи въздуш, но никога не може
да го захладиш. българският може да го

затвадиши сънчесъ, начертаваши, всичко може да направиш. Но никой начин не само хората, но и това същество във света, което може да заблуди честитето. Този е признателът. Когато се отиваш да в изгуди, това е добър да събира сънчесъбекът. Не може да се заблуди божественото. Тонесъбекът трябва да в оставиши свободата. Не може да заблуди божествените признатели, да го подпомагаш и запазваш. Чайко рече да заблудиш божественото, ти ще пострадаш. Не дадеш свобода на себе си, то само да се учави, иначе то е разумно, абсолютно разумно. Но ще направи негове откакто ти имаш. Сега то е една от задарите. Но кой разва: погани се заради не. Рубаво, може да се погада, но знаете ли какъв може да се погада? При единъ американски проповедник наричати си б. Америка.

И ја един људи го бех, кога се родил си и му
казба: неканд да се напишеш на тоа да им
продлжи животот; Казба: какво ќе се маж за
ради тебе, какво добро си направил, ту добра
мило не си направил, а какво ќе кама
иа венча. Ико река да се маж, и тиа казбо
да тије под сопствена си. Ико казеше, реје
направил и тој, постоти животот си, ије да-
делиш паковиката или убие и имот за то-
ја. Морава и да какво да направиш. Но ако
тие пак се смеши, реје и тој да го помага да се маж
запади баер. И џума и мртва да направите
откаска и се рече, ^{ом} се вако мртва да има една во-
тврдост. За себе ии корамо беј аз маж и тој
ти ќе се молиме, за да биде посушана моим-
бама, мртва да направите и се рече
пака и тој да го направите и прв

Каси:

тоа. Всюога това пристапите не иска. Ако не
харесаа това и това. Рако чакаш да на-
правиш ти. Ти бяха ти били утешен, те плаха.
ти била утешна, те ѝ утеше те замисли маи-
ка ти. Рако чакаш да направиш ти. Рако
оздравен не замисли ти, когато си касав
моливана ^{търпение} тиа посилена. Тиа робът, кой
ще да е направил тиа, те чакаш да не е
посилена моливана ~~да не~~ и не-
ди и стари касави: мои утешити говори
ми, но мои не е засилва като нос. Ние сме
млади. Ти рако подразбира че млади. Дава не
ме & стари, засилни. Оставете тиа сме изра-
ди, чисти стари, чисто сме засилни. Рако не
дохаси се, те сме засилни. Вие не израме ли
нова засиление, то ми найстоти разувае, те си
бах тиа бекър, те е засилни и замисли и носи

дти. Чиста чиста се искри да роди дти, ре едва да
роди. Свободни се и биди, ре не се иска, а искам
Расба: ако разсъдяш ми е можа те си отрива
опасна работа е. Нито даватътъ макузвание
ре това може да е неговото учение, и то чисто
родилъ. То е второстепенна работа, честиятъ той, ре
е преличка - вие съра иссите, ре оне иссени
бие сме като Магистър, съм сънувамъ, а оне ис-
сени, я не сме. Ние сме оприличие, ре еме ис-
сени, и всичко истина е опиесимска. Или из-
вестна скръб, гарната си истина като Магистър,
искамъ да родилъ, че като си: това и био ид-
за на малостоевата работа. Пагоженето
би което се напиратъ съра, би което съе
е да се освободи чистата душа. Ние чисти
известни задача да освободимъ душата си отъ
известни страдания, отъ известни скръби.

и искреник, които ни създава бъдеще разбирание. Глаженето
може да е насторено навсякъде навсякъде и се създава от този съ-
сиян, когато утешава съвсем да се поправи. Поправката на
утешава съвсем тое беше задара на това. Редом създава-
ва поправката на съвсем, тое задара на това. Редом създава-
ва поправка за поправка дома, тое задара на
ангелите, не е никак задара. Редом създава-
ва поправка на себе си, тое никак задара. Съ-
сиян, работещото, тое задара на това. Това създава
съвсем, кой се присъди за него. За обуасството ан-
гелите се присъдват. Ангелите засегнато корами
ако искат искра да се оскели, ангелите в
засегнато. Ни не може да се оскелим, ако ан-
гелите не гредат. Искам искри да се оправяват
касван, защото работата е моя. Само може да се
оправява. Нека искри да се всенят, да идат
ангелите, и ти си в засегнато. Нека искри да

подобре утврште работите, под пријата, ме е лесно да
ма. Зашто се интересувам за работата, когато не ми бива да
бъди кийко и да ѝ разкажа, какъто и да съмше съ моята
ми е боядисан работен. Работа и да съмше съ тия боядисани
когато искам да се интересувам — това е работата на
членът. Зали и да се интересувам? Не е ли тази работна, този
на работните. Зали аз и да съмше съ правилният начин
да е бъде извършена работата. Тази работна аз я знадех
да не е вътвърдена начинът да се прави съвсем
да. Поне отдаване да се останат икони, и да се оправи
да съмша работата. Ти не отдавай да се оправи съвсем
и да се останат икони, но започни работата. Тези член
членът отдавана съ започнати работи, седа осма
ба и не да работиш. Тези този закон като вън
пописме, този член едно пописване да съвса
ти, кое то съмбълския на утврште работите. За
членът каша възможност се броят съ работите

то са съврзани. Работа на кой? касае ли се от думата,
какъв ли е спаси. Но каквите човешки съдъсни е и от работ-
та този човек работи ли уреди, тя не е заради мене.

Работи ли е спаси? Това е боядисана работа. ~~но~~ Работи ли уреди
отключаването от външната уловчина. Тази работа е со-
вместен труд. Работи ли тук? Ахъ, ето човека работи. Работи
ли се обличе? Ахъ. Работи ли си събира ли паси? Ахъ. Работи
ли учи? — Ахъ. Човека работи е да върши критиката. Ахъ
уловчина от външната? Тази работи ли е моя. Тогава ти не
се даде да гракаш да видиш какъв ли е изграден ^{на} уловчина.
Работи ли създаватъ? Не може да се създаватъ. Но създа-
ватъ, което трябва да и имате ли участи. Ако занесе.

Ме то може да видиш ли създаватъ нови животи,
които е красиви. Тогава може да се създаватъ ^{на} красиви:
много противоречия. Тогава не трябва да съдим човека.
Твойя трябва да бъде учен, да е сигури, живота.

Разбираш, аз винаги туй ю разбираш. Но добре.

осигурявате си че първото хванатово не осигуриште може да запиратъ. Но добра осигуровка ^{но разумна} е когато анатомичният правил не може да запиратъ. Но добра осигуровка е когато разумният начин може да направи, когато може да направи и онова, когато ти може да направиш, когато да запиратъ. Тогава, анатомично и ти, тримата като създавате бъдещето може да направите. Ми веляш и връчиш топчията работи и работата на анатомични във форма работи връчиши. Това е неподходящо работи бъдещето. Но когато на свидетъл на разумният кора бъдещето: този кой то създава. Де и вие можете бъдещето да създавате тази работи. Аз не уга, бие не създавате учащия, а всенародът не поправи и мялото и бъдащето, то е отворено. Аз не връчи поправи. Многина си вършат, когато чистят тук карбон: какво че

стапе във винт дъга. Това не е ваша работа. Зато
щом то не се изуи това не е ваша работа. Зато то
това не се изуи това е нейна работа. Зато не се
отсели си вън, това е работа на агентът, не е ва-
ша работа. Зато не се спаси, това е работа на това
Вашата работа е казва? Вие да обичате щом то
си, нико погре. Чакът единът робот работи за себе
си, той може да биде здравъ робот. За да обичаш,
трябва да бдеш здравъ. Такъ първото идлю е да обичаш.
То е чисто огни твърда материя, която не се
разваряше. Аз разбираам твърда материя, пр-
вника материя, върхуто не може да туршик вълни
не може да разложиши, съ коя може да изчи-
тишираш, както искаш. Но идлият този ма-
терия върху си, тогава не бдеш единъ робот
щом Кристоств казва, не животът е отраден
на пътъкъ. Моя разбира вътрешния окултни

заровъ, който работи. Това бие се конституираше в едно
вътре противоречие, и често да разрешимте задачи
които не се отнасят до нас. Въпреки че ние
помагаме на тях задачи, които застават външната
пътица и това, като разрешим, други задачи
само по себе си, че се разрешават, м.е. други
различни структури че се конституират и се раз-
решават за бащ този въпрос.

↳ Но е най-важното което остава въз уча-
ни? Това е чадо, което разправя, какът една шаха
се е отнесла за един уарски син; разправя
убийца разказъ. Разбира: Но е най-важното въз
убийца разказъ? А разбира се отнесъ като мес-
тата за уарския син. И този разправя шаха
ходи, че и се ходи на разходка, но кое
е пречупилото кътур върху върху разказа. Така се
отнесъ за уарския син е най-важно. Аз бих

искаша слуша. Мое нај-важното се е вако би
имало. Но скрепено: кое е нај-важното. Ако
само искамо, то е нај-важното. Искама, когато
засна разумното спреје на човека, когато
дуня во дадени случаји, мое нај-важно, когато
миш тумонески, и овако тоги искама би се
брзие координират други идеи кие се координираат
координирајќи има во себе. Всекова има закон,
којто координира гората. Раком говорим за
гора, подразбираше разумен човек. Иако е разу-
мен, координира. Има закон, којто координира гора-
та. Ако би дунама би се поди бешка идеја, покубистич-
ките ја спретат си, си дунама си, си духа си, оако
бас кие се координираат и морала може и да
се тој благослава, а искамт помагаат и не
канват мора. Искамт вградуваат, а бас
мне правото да избие мора. Брзие е сеје за

същност ученци, аз не разбираш сири, които ико-
то знае. Многу и чисто една говори сървът: ози-
които много знае, много течи. Според мене говорът,
които много течи, не е много ученъ говорът. Но е го-
ворът, които прави онтът, то е недоручът говорът, ко-
нечно занава една работата, които не е от основата
много е елегия, много е течения. Разва: екод
научникъ, много течения}. Учените говорът въ
истинския смисъл, той никога по единъ
път по възможност от хай-тайни сърдада
ният сърдада какът задачата външната е да на-
личи по възможност скърбите до личи-
ните за наше място страданията до личи-
ните за наше място и теченията. Но е една
онтъ задачата. Сървът се. Но и боят път до
днес до едно личене, напускенът мози ра-
бота, извършватъ се обезличия. Отикарам

ти и број, обрнеш се проконtra себе си, па се обезасциши
или засилома. Рамо кадеши скијашт скрби, сту-
дииш, когеш и до мислиш си, же запоглавиши мора да
напреда да врши. За тиј скрби говори, ако то говори
за скрбите, не говори за мислиш си скрби, то
говори за мислиш си скрби ви свјета, ако то
еднаквоста. Мажата скрб може да употреби
житијата, но житијата скрб не може да уго-
неби мажата.

Да дадиме единиј проект за единиј мажа
опим, којиј може да направиши. Да кажемо ед-
на мажава задача, во 15 минути сестрите да
преместат един ртадар. Сестрите да и ту-
решија за време овоје. Един ртадар не може
бити, но ртадар си думи. Ако кога да
направите опим. Ако је би даш сестрите
да направате опима, тици, којиј мораји, ги-

Кога ќонце да си то една квадратна симетрија. Ќе
стрижти и направите макар таква задача, че ќе биде под-
ре брзие, но то срочните врти се претворат во писка-
за 15 минути да се учеате. Овој начин е најевти-
зи, не отија времена да се е скло. Ќонце и овој би-
ше да го учеате, по-лесно е. Ќонце да изберете едни
на материј, поконче е за овој. Направете
една една општа за којко брзие ќонце да се учеате
една шанса.

Насеко избраната задача им се висодам-
не на истиот. Но аз ја давам задачата таква. Не
ќонце ли се симетрија, таквото твој, како
е предвидено & да имаш еднообидеско, посто-
и се седмицата да има само един обид, не
три пати на ден. На седмицата да се оде
бидеско и то да биде еднообидеско, твој какви
се е склоните обидеско да се оде три пати и

дълб. това знанието не се дължи на емоциите члене, кито бърка
дълбкото. От седи знанието? Задълбкото едно, а емоциите
намерената е по ръбка, може да отиди със не-гости.
Макар члените да са твърда и твърда намерена,
бъдъщоизвестната е небре, възра норми 20 от юла
на интуиция, а между известната намерена
е неизвестна. Това е закона на самата Член-
нина. Възникът ден щом разбереме алиса на
дълбкото, щом разбереме тогава алиса на член-
нина, личенето, губи съвсем, то е задача на
дълбкото бъдеще. Рано роботиката бъдица изра-
тише, че член знае какът ще бъде какът да работи
а сега като щом, то трябва да убие онова, което
ни направиши. Сега трябва да се научим да не раз-
биваме. Съвсем наистина едно члену, койко
намък да извади да не се извади. Ако разбираш зако-
на да не разбиваеш. Задълбкото втората роботка раз-

баше доброто живота ѝ наважда си, тол'ко отчина онова, кое
мо има. Чо фракцията, та се е разитвала, не всичка си
избяла лице едно времето разрушение на онова, кое
мо му е дадено. Тогава чу се наподобие ѝ едно про-
тивовърствие съз живота. Изтъкът също то седи си
като троявление ѝ всички начини развали живота, а
емо му е дадено. Некой нико кие възнаване, нито
нико нито не възнаване. Не да се ѝ би спряхъ да се
не отблъсне, но да задържиши тукъ чувство да и
тигриш въ ново направление. Че ѝ всички избя-
ли изгубили живота, което този ми дава. Затова
ще каменя, затова хоско ти е дадено, този
изтъкъ кие въ посрещнися съ благостъ, кие въ
мощдания, кие въ укрепления, и този ^{изтъкъ} ^{не} се разитви. Затака изтъкъ може да се рази-
ти. Rasba : азъ се разитвихъ. По ръбка има
тъка чакътка а при училишъ, та съ едно обиди-

събо отъ кътки, кои отразяват ита. Но се
 итвамъ, че се итвамъ и те, обаче то, като се ит-
 вамъ налагатъ своею събъсъвъ върху мозъка.
 Но изглеждаше, че взимавши тия кътки да
 дадът информации, тъкъмъ енергията попутъна
 Не и взимавши тий да се не итвамъ, че и
 бързъношъ на работа. Къмъ да се итвамъ
 че вземъ труповъ, че рѣсънъ дърва, или
 че вземъ нервъ да чиниши. Но и анатоми-
 рашъ въ каквато и да е работа, или въ научна
 и искълъвъ или молчъба. Изглеждаше, че изпол-
 зувашъ енергията въ правата посока. Но и
 то огънъ че и ти. Казвашъ: ^{известност} кора
 ренипознитъ кора и то се сърдитъ. Но и то
 се сърдитъ, безъ сърдичъ келоне. Но отъ обидите
 работятъ, казвашъ: работа ни дай ме. Работа искашъ
 Но и ти дадешъ работа, начъ-трудътъ на работа
 Тайнъ молчъба.